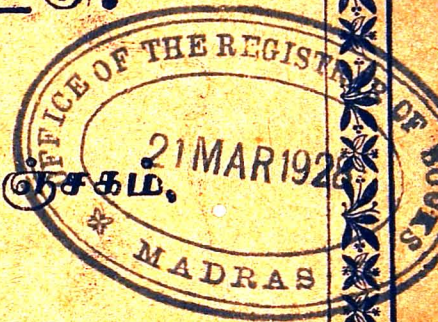

உ
சிவமயம்.

சிவ சங்கர குரு தாலாட்டு.

சிவசங்கர பஞ்சகம்.

திருமருகல்
சி தா ன ன் த ன்
இயற்றியது.

முதிரங்கம்:
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்.
1928.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பக நூல்

183879

சத்திய ஞானநாத சங்கரன்ருளே போற்று
முத்தமபதும் பாதரோங்கியவிஸ்வ ரூபர்
பத்தியால் வித்தையுற்ற பரமனும் த்ரோடகாசா
னுத்தமஹஸ்த தாமலகருண்மையையுளத்

துள்வைப்பாம்.

சிவமயம்:

ஸ்ரீ கணேசசாரதாசற்குருப்போநம:

சிவ சங்கர குரு தாலாட்டு.

திங்களணி வேணிபன் சிவ குரு மனையில்
சங்கர குருவாய் வந்த சரிதம்
துங்கமுடன் சொல்லுதற்குத் தாடமுதுத்தருளும்
மங்கள் மாமுகன் மலரடி முடிக்காம்.

சீராருங்கைலை திருப்பதியைவிட்டிங்கு
பேராருஞ் ஜெகத்குருவாய் பெருமானே வந்தவரோ. 1

மங்கையொரு பாகம்விட்டு மான்மழுவும் கரம்விடுத்து
சங்கரபகவத்பாத ஜகத்குருவாய் வந்தவரோ. 2

வேதநெரி தழைத்தோங்க விண்ணவர்கள் மனங்களிக்க
மாதவத்தோர் மனமகிழமலைநாட்டில் வந்தவரோ. 3

அட்டமங்களமூர்த்த மேயருளாலவதரித்து
 சிட்டர் புகழ்சிவமே தேசிகனாய்வந்தவரோ 4

திருமாலும் நான்முகனும் தேடறிய பரசிவமே
 திருவளருங் காலடியில் ஜெகத்துய்யவந்தவரோ. 5

சிவகுரு ஆரியாம்பாள் செய்தபெருந்தவத்தால்
 பவப்பிணியறுக்கவொரு பண்டிதனாய் வந்தவரோ. 6

எல்லா உலகமும் யின்புற்றிருப்பதற்கு
 சொல்லறிய பாம்பொருளை சொல்லுதற்கு வந்தவரோ 7

கல்லாவின் கீழிருந்த கற்பகமே யிவ்வுலகில்
 எல்லோரும் ஈடேற யெழிற்குருவாய் வந்தவரோ. 8

எட்டாண்டில் எக்கலையும் இன்பமுடன் தானுணர்ந்து
 எட்டாப் பொருளறிய எல்லாந் துறந்தவரோ. 9

குற்றமில்லாக் கோவிந்தாசான் குறிப்பால் பணிபுரிந்து
 நற்றவர்கள் புகழ்ந்தேற்றும் நான்மறையினுட்பொரு
 னை. 10

பெற்றபின் கமண்டலத்தில் பெருவெள்ளம் தானடக்கி
 கற்றவர்கள் புடைசூழ காசிகர்சென்றவரோ. 11

கங்கையாடி வலம்புரிந்து கடவுளின் கிருபைபெற்று
 அங்கையினெல்லிபோல யருமறையினுட்பொருளை. 12

சுருதிமுடிபாடியம் சூத்திராதி மூன்றற்கும்
 பிரியமுடன் செய்தருளி பேதமதங்களைந்தவரோ. 13

அடிபரவும் பத்மபாதர் அனைவருக்குமப்பொருளை
முடிவிலாக்கருணையினால் முத்திரெறி சொன்னவ
ரோ. 14

வாராணசியில்வியாசர்வந்து சங்கைசெய்திடவும்
பூரணமாய்ப்பாடியத்தைப் பொருள்படுத்திச்சொன்ன
வரோ. 15

மண்டனபண்டிதர் மனைக்குள் சென்றருந்தி மறைமுடி
வால்
கண்டித்தவர்மதத்தைக் கதிபெரச்செய்தவரோ. 16

ஆனந்த கிரியன்பால் பணியே புரிந்துவா
தானந்தமில்லாத் தன்னையருட்செய்தவரோ. 17

மத்தனெனயிருந்த மாதவச்சேயைக்கண்டு
அத்தாமலகா யென்றழைத்தவருட்கடலோ. 18

சதுர்வித புருடார்த்தம் ஜகத்தோற்கறிவிக்க
மதிமுகமில்லங்க மண்ணிலவதரித்தவரோ. 19

தத்துவபோதாதிதனிததபலதூல்கள்செய்து
உத்தமஅத்விதம் வோங்கிடச் செய்தவரோ. 20

அந்நூலின் கருத்தெல்லாம் அணுவளவும் பிசகாமல்
யெந்நாவில் யிருந்தருள யின்பஅருள் வேண்டுவனே. 21

சுத்தசுயஞ்சோதி சுகபரிபூரணத்தில்
சத்தியொன்றிருந்து ஜகத்காரணமாகும். 22

சத்திதனித்திருக்க ஜகத்காரணமில்லை
ஒத்திரண்டுங்கூடி உபாதானமென்றவரோ. 23

பூவாதியைந்தும் புலப்படும் யிதனிடத்தே
தேவாதி யெழுவகையும் திரிசியமென்றவரோ. 24

அறியாமை வடிவாகும் ஆக்கையே காரணமாம்
கரியாகும் நின்வடிவை கண்டுகொள்ளென்றவரோ. 25

பத்தேழு தத்துவம் பகுப்புடைய சூக்கவுடல்
சத்தாகும் நின்னான்மாசாக்ஷியென்று சொன்னவ
ரோ. 26

சர்மாதி ஆறுதத்துவம் தூலவுடலன்னமயம்
உருவமிலாநின்னான்மாவொளிவடிவமென்றவரோ. 27

முன்றுடலினபிமானி முறையே விசுவாதி
முன்றவத்தையிவ்வுடலின் முறையென்றுசொன்னவ
ரோ. 28

அன்னா தியைங்கோசமசத்தியமென்றருளி
பின்னமிலா நின்னான் மாபிரமமென்றுசொன்னவ
ரோ. 29

பிரம்மாதி பிபீலிகாயந்தமாமனைத்துலகும்
பிரம்மமே யென்றருளி பேதங்கெடுத்தவரோ. 30

திரிசியமாமிவ்வுலகம் திருக்கிடத்தில் கற்பிதமே
திருக்காகும் நீயே ஜெகத்சாக்ஷியென்றவரோ. 31

நனவாதியிவ்வுலகம் நாட்டியமென்றருளி
வினவுமிடத்து நீயேநான் வேறில்லையென்றவரோ. 32

கனவுபோலிவ்வுலகம் கண்டவர்க்கே கவலையறும்
தினகான் நேசுக்கும் தேசநீ யென்றவரோ. 33

அறிவையறிவதுவேயறிவாகுமென்றருளி
பிறிவிலானீயே பிரமமென்றுசொன்னவரோ. 34

அண்டமெல்லாந்தன்வடிவாய் யறிவாயறிவதுவே
கண்டங்கருத்தசிவன் கருத்தென்றுசொன்னவரோ. 35

ஆணாகிப் பெண்ணாகி யலியாயனைத்துலகும்
தானாகிநின்ற தத்துவத்தைச் சொன்னவரோ. 36

கடலாகி மலையாகிக்கண்டபொருளைத்துமாய்
யுடலாகி யுயிராகி யொருவனே நின்றவரோ. 37

காயம்பூவண்ணன் கட்டுறைத்தகீதையினால்
மாயாமயக்கறுக்க மண்ணிலவதரித்தவரோ. 38

பரிச்சேதமுன்றுமிலாபரம்பொருளையறிவிக்க
திரிசியமிலர்ச்சிவமே தேகமுடன்வந்தவரோ. 39

பஞ்சபேதங்களிலாபரமார்த்தத்தையுணர்த்த
வஞ்சலென்று நாயேனையரட்டுகொள்ளவந்தவரோ. 40

முக்திரெறியறியாதமுடரொடுதிரியுமென்னை
சத்தியத்துவிதந்தானாக்கவந்தவரோ. 41

அறிவையர்கள் நிதம்பவாழிதனில்முழ்குமென்னை
அறிவாகும் வங்கங்கொண்டாண்மை செய்யவந்தவ
ரோ. 42

கருவிழியார் மோகவலை கட்டுண்டநாயேனை
கருமிடற்றண்ணலேகதிசேர்க்கவந்தவரோ. 43

குன்றெனும்மங்கையர்கொங்கையில்முழ்குமெனது
மன்றில்நடித்தபொருள் மயக்கறுக்கவந்தவரோ. 44

பிரம்மாதிஸ்தம்பமீராய்பின் னுமுள்ளவிடயங்கள்
தரமில்லாக்கரக்கை விட்டைசமமென்று சொன்னவ
ரோ. 45

எங்குமிருந்திலங்கியினித்தபரசிவமே
சங்கரபகவத்பாத சற்குருவாய்வந்தவரோ. 46

நாற்றச்சடலத்தை நாலாளின் பெருஞ்சுமையை
யேற்றுத்திரியுமென்னினினைப்பொழிக்கவந்தவரோ. 47

இன்பமய யென்வடிவை யேகமாயறிந்தவர்க்கே
துன்பமயவன்பிறவி துலையுமென்று சொன்னவரோ. 48

பொன்னிடத்தே பூடணமும் பூவிடத்து கடமுமென
யென்னிடத்தே யிவ்வுலகம் யிரண்டில்லை யென்றவ
ரோ. 49

வானிடத்தே கருமையென வான்முதலாமிவ்வுலகம்
தீனமிலா யென்னிடத்தே திகழுமென்று சொன்னவ்
ரோ. 50

கருத்தாதிர்கட்கமும் கட்டையிடைக்கள்ளனும்
மருவிலாயென்னிடத்தே தமண்முதலென்றவரோ. 51

ஆக்கலுங்காத்தலுமனைத்தையுமறித்தலும்
நீக்கமிலாபரசிவத்தின்லீலையென்றுசொன்னவரோ. 52

திருமாலுள்சசிவனும்சிவனிடத்தே திருமாலும்
பொருவிலாயிருவரும் பூரணமென்றவரோ. 53

அத்திமுதலெறும்பிரானவுயிரத்தினைக்கும்
சித்தத்திலூறுவது சிதானந்தமென்றவரோ. 54

ஆதியந்தமில்லா வான்மாவையறிந்தவற்கு
பீதியிலாபிரமமே பின்னமில்லையென்றவரோ. 55

ஆடியில்பூரமெனையனைத்துலகும் நம்மிடத்தே
கூடியிலங்குவது குறித்தறியச்சொன்னவரோ. 56

தோற்றவொடுக்கமில் சுத்தப்பிரமத்தில்
தோற்றுவது மொடுங்குவதும் சுத்தப்பொய்யென்றவ
ரோ. 57

எத்தனையோ கோடிஜன்மம் யெடுத்தலுத்தேன
பென்
அத்தனையுமறிந்தநீயகற்றுதற்கு வந்தவரோ. 58

ஜலகரையில்த்தருமுதல்த்தலைகீழ் தோற்றுவபோல்
சுலனமில் யென்னிடத்தே ஜகத்தோற்றமென்றவ
ரோ. 59

என்னிடத்தே யனைத்தும் யெல்லாத்துள்ளுமென்னை
பின்னமறக்கண்டவர்க்கே பிறப்பறுமென்றவரோ. 60

மனநினைவிலிவவுலகம் மாறுபாடாய்த்தோற்றுவது
கனலில் கரியெனக்கண்டறிவாயென்றவரோ 61

மன்னினை வேயுலகாகும் மனமொடுங்கிலுலகில்லை
தினமும் சுழுத்தியினில் தெளிந்தறியச்சொன்னவ
ரோ. 62

போகமொடு புசிப்பனவும் போக்தாவும் பூரணமாம்
யேகமா மான்மாவே யிரண்டில்லையென்றவரோ. 63

ஈரேழு திருபுடியும் யின்பமய வர்ண்மாவில்
மாறுபடத்தோற்றுவது மனவிகற்பமென்றவரோ. 64

காண்பானுங்காட்சியும் காணப்படும்பொருளும்
மாண்புடைய வாண்மாவில் மனிதக்கோடென்றவ
ரோ. 65

எண்டிசையுங்கீழ்மேலும்மிருக்கும்பலதேவர்களும்
கண்டமிலாப்பிரமமேகண்டவர்க்குயென்றவரோ. 66

தன்னையறியாது தன்னையேதான் தேடல்
யென்னபுதுமையிது மாயை யென்றவரோ. 67

எப்போதும் பிரமாய் யின்பமுடன் தானிருக்க
தப்பிதமாய்த்தேடுவது தாலிகண்டமென்றவரோ. 68

காமாதி யறுவகையைக்கடத்ததபோதனற்கு
தீமையிலாவத்துவிதந் தெளிவிக்கவந்தவரோ. 69

எண்ணையானறிய எப்படிக்கூடுமென்னில்
பின்னமில்லாத்சமனைப்போல் பிறித்தறியச்சொன்ன
வரோ. 70

ஒன்பதுபேறை யெண்ணியொருவனாந்தன்னைத்தான்
பின்னமிலா வறியும் பெற்றிபோலென்றவரோ. 71

ஆக்கை முன்றவத்தை முன்றபிமானிமுன்றும்
நீக்க மறவறிந்திருக்கும் நீபிரமமென்றவரோ. 72

சிவனே சீவன் சிறிதும்வேறில்லை யென்று
பவமகற்றும் சுருதிமொழிப் பகுந்தறியச்சொன்னவ
ரோ. 73

நான்குமறைமுடிவதனில் நான்குமகா வாக்கியமுண்டு
ஆன்மாவே பிரமமென வரையுமென்று சொன்னவ
ரோ. 74

பிரக்ஞானம் பிரம்மமெனும் பேதமிலாவாக்கியத்தால்
பிரக்ஞையே பிரம்மென்று பின்னமறச்சொன்னவ
ரோ. 75

அதம்பிரம்மாஸ் மியெனும் பேதமாம் வாக்கியத்தால்
அகமதைபகற்றியென்னை அறிவிக்கவந்தவரோ. 76

தத்துவமசிவாக்கியத்தால் தன்னைத்தானறிந்தவர்க்கே
சித்த மயக்கமெல்லாந் தெளியுமென்று சொன்னவ
ரோ. 77

அயமான் மாபிரமமெனு மனன்னியவாக்கியத்தால்
பயமற தன்னைக்கண்டோன் பாக்கியவானென்றவ
ரோ. 78

முற்றறிவும் முத்தொழிலும் முன்னிலாயீசனுக்கும்
சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் பின்னிலாசீவனுக்கும். 79

இரண்டிற்கும் பேதங்கொப்போதுமியல்பாகும்
திரண்டபலவுபாதி நீக்கிற் சீவனேசிவமென்றவரோ. 80

பாகத்தியாகலட்சனையால் பாசீவைக்கியத்தை
யோகமாயறிந்தவர்களினிப்பிறவாரென்றவரோ. 81

சோயம் தேவதத்தனெனுஞ் சொல்விருத்தம் நீங்கில்
காயமுடனொருவனுங்கதைபோலென்றவரோ. 82

கடமடவுபாதிநீங்கிற் ககனமொன்றுனதுபோல்
உடலிரண்டும் நீங்கிலான்மாவொருவனே யென்றவ
ரோ. 83

நாரதரோடு சுகர் நல்ல வசிஷ்டர் வால்மிகி
திராஞ்சீவன் முக்தர் தெரிசனஞ்சிறப்பென்றவரோ. 84

உபேட்சை சந்தோட முள்ளிரக்கம் நேசம்
அபேட்சையாமின்னுன் குமலங்காரமென்றவரோ. 85

கருவாதியறுவிகாரம் காயத்துக்கல்லாது
உருவமிலா நின்வடிவமுதியாது யென்றவரோ. 86

கண்டபலகடஜலத்தில் கதிரவனே தோன்றவபோல்.
உண்டாகு முடல்தோறு மான்மாவொருவனே யென்
றவரோ. 87

உண்டகுந் துக்காதி யுடக்கன்றி யுணர்வுக்கில்லை
புண்டரீகாக்ஷன் விஜயனுக்குப் புகன்றபொருள்
யென்றவாரோ. 88

எங்குநிறைசித்தநம் மிலிவ்வுலகமில்லங்குவது
பொங்கெழிற்ச்சித்திரங்கள் பிடவையிற் போலென்றவ
ரோ. 89

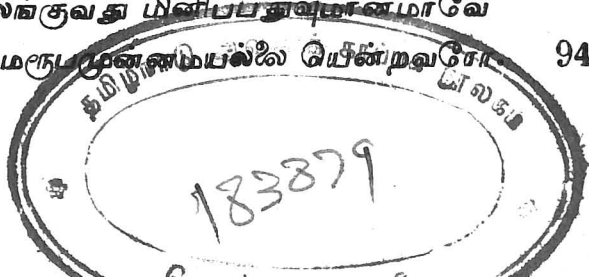
காரணமானம்மிடத்தே காரியமாமிவ்வுலகம்
ஆரணமுறைப்படியபேதமென்றவரோ. 90

பிரமத்தையுன்னுகிடம் பிரமாமேயாவாதுபோல்
பிரமத்தை தியானிக்கில் பிரமே யென்றவரோ. 91

எப்படிபாவனை யிறுகுமோவப்படியாம்
தப்பிதமில் சுருதிமோழி சத்தியமென்றவரோ. 92

நான்முகனை தியானித்த நாலாறு வேதியறம்
நான்முகனாய்ப் பார்ப்படைந்த நலமறியச்சொன்ன
ரோ. 93

இருப்போடினங்குவது மினிப்பதுவுமான்மாவே
உருப்படாநாமருமுன்னமயில்லை யென்றவரோ. 94

வேதாந்தவுட்கருத்தை வெளிப்படுத்தநின்றனாவில்
போதயன்னாவைவிட்டு புலப்படுத்தவந்தானே. 95

என் லுடலீசனுடலென்செய்கையீசன்செயல்
புன்செயலொன்றில்லைப்பூணம் யானென்றவரோ. 96

தேகத்தால் தாசனாகுஞ்சீவனாலம்சனாகும்
யேகமாமானமாவால் யீசன்யானென்றவரோ. 97

இச்சையனிச்சை பாவிச்சையிம்முன்றும்
துசசாமாக்கைக்கல்லாற் சோதிக்கில்லை யென்றவ
ரோ. 98

எத்தனை யெண்ணினாலு யேதுசெய்தாலுமென்ன
சித்துருவாமெனக்குச்செய்யலேதுயென்றவரோ. 99

வினைக்கீடாமிவ்வுடலம் வினைநீங்கில்விட்டுவிடும்
வினையிலாத்தன்வடிவைவிடமுடியாதென்றவரோ. 100

அத்துவிதமிவ்வுலகிலங்காரம்பெருவதற்கு
சித்தமாய் நான்குமடம் சிருங்கைமுதல் செய்தவ
ரோ. 101

சித்துநான்குசத்துமுன்று சிதானந்த மிருநான்கு
இத்தனையுமுபாதிபால் யேகமேயென்றவரோ. 102

பண்ணிறப்பசுக்கள்தோறும் பால் வெண்மையானது
போல்
யெண்ணிலாவாக்கை தொறுமின்பமொன்றேயென்றவ
ரோ. 103

மனுடானந்தமேமலரோன் பெறுவாழ்வும்
அணுவாகுமான்மானந்தவாழியிடையென்றவரோ. 104

சரஸ்வதிபீடமேறி சர்வக்ஞபட்டம்பெற்று
சரசமாய்சண்மதத்தைஸ் தாபணம்செய்தவரோ. 105

சந்திரமௌளியே சதுர்மறையையறிவித்து
தந்திரமாக்கயெல்லாந் தடுப்பதற்குவந்தவரோ. 106

அமரகன் மனோவியர்களணைவருடன் சுகித்திருந்தும்
அமலபரமாம் ஸமழியாயிருந்தவரோ. 107

கண்ணேநவமணியே கற்பகத்தின் பூங்கொத்தே
எண்ணே யெழுத்தே யின்பமுடன்கண்ணுறங்காய். 108

மங்கையுமை பூஜித்தமான்புடைய காஞ்சிவிட்டு
செங்கண் விடையாருடராய் திருக்கலை சென்றவ
ரோ. 109

மங்களசுப்பையர் மலரடி யொளியால்
சங்கர குறவன் தாலாட்டு சாற்றினேன்
இங்கிதமாய்ப்படித்தவர்கள் யின்பமுடன் கேட்
டோர்கள்

மங்களமனைத்தும்பெற்றுமனமகிழ்ந்து வாழ்வார்கள்,
ஸ்ரீசிவசங்கரகுருதாலாட்டு முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்.

உ

இந்த சிவ சங்கர குரு தாலாட்டை
பிரதிதினமும் பாராயணம் செய்தால் புத்
திர பாக்யம் உண்டாகும்.

உ
சிவமயம்.

சிவ சங்கர பஞ்சகம்.

விவேகம் விறத்தி சட்சம்பதது வீட்டிச்சை சிறவண
மன்னிதித்தியாசனந்திடபோதம்
தவமாவது மனதொருமை மயித்திரிகருணை முதித்தை
யுபேகை சுபகுணங்கள் நிறைந்து
தவமவமிரண்டுந்தன்னைப் பற்றாது சடமுள்ளவறை
யும் பாக்கி வினைபுசித்து
சிவகனலிலவவித்தையுடல் வெண்ணீராக்கி சிறந்த கை
வல்யம் தருவாய் சிவசங்கரனே.

கோசமாங் கோட்டையைக்கடந்து கொதற்ககொடியை
யறுத்து குருபீடங் கண்டு
பாசமாம் பகையைவென்று பற்றற்ற நிதபகொடி
துக்கி பரசீவைக்ய பாதையைக்கண்டு
தாசர்களாம்கரணபடைதுணைகூட்டி சர்வமும் சிவமே
யெனும் ஜெயபேரிகைகொட்டி
வாசனை மூன்றையும் ஞானவாளாலறுத்து வாட்ட
மிலா சுயராச்யம் யெனக்கருளா சிவசங்கரனே.

உத்தமயுபாகிவை ராக்யமாம் உத்தமிகள் யிருமனைவி
களிடைவிடா திருக்கவேண்டும்

சத்திய ஞானநந்த சங்கரனே தானாக தனித்தறிய
வேண்டும் தத்துவமசி
உத்தம வரண்மனைக்குள்ளே வோங்கார சிம்மாசன
மேறி வொருமையுடனகம் பிரமாஸ்மி
சத்திய முடிசூட்டி தடையிலா திடஞான சுயராசயம்
யெனக்கருள் சிவசங்கரனே.

சுத்தமாம் துரிய நடுமேல்வீடு சென்று சுயஞான நிர்வி
கல்ப புஷ்பப்பனையின் மீது
சித்தசெய சிவஞான சிறந்ததுயில் கொண்டு ஜீவபேதம்
சிறிதுமிலா விழித்து
சத்தியசாந்தமெனுஞ் சந்தணமணிந்து சர்வமும் தானே
யெனும்சந்தோஷ தாரணிந்து
துத்தமசாதுசங்கயுயர்ச்சைபகட்டி யுண்மையாம்
சுயராசயம் யெனக்கருள் சிவசங்கரனே.

சித்தெது ஐடமெது சிவனெது ஜெகத்தின் காரணமா
மீசனார் யிவ்வுடலெனக்கேன்
முத்தியார்க்குபத்தமெது முழுவூக்கத்துடன் பிரக்
ஞான பிரம்மமெனுஞ் செங்கோல்பிடித்து
சுத்தசத்துவ மந்திரியுடன் யமாத்மா பிரம்பமெனு
மாலோசனைபுரிந்தனவாதம் மோகன் தலைசாய்க்க
யுத்தமயுத்தியெனும் சுயாசயவிசாரணை வோயாதுபுரிய
வெனக்கருள் சிவசங்கரனே.

